

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/13/2019
Identifikačné číslo spisu: 6095898985
Dátum vydania rozhodnutia: 23.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6095898985.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža - „v konkurze“, so sídlom Domaníža, IČO: 00 200 051, za ktorého koná správca konkurznej podstaty JUDr. Ivan Pádej, so sídlom Krížna 336/3, Považská Bystrica, o rozdelení výťažku 789 979,81 eur, na odvolanie správcu konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. júna 2019, č. k. 51K/142/1995-1719, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. júna 2019, č. k. 51K/142/1995-1719 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením v novom konaní rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaníža - „v konkurze“.

1.2. Z odôvodnenia vyplýva, že uznesením zo dňa 14. novembra 2018 (na l. č. 1623) súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Proti konečnej správe podal odvolanie správca konkurznej podstaty a odvolací súd uznesením č. k. 3Obo/1/2019-1709 z 19. marca 2019 potvrdil uznesenie o konečnej správe.

1.3. Z uznesenia o schválení konečnej správy vyplýva, že príjmy z konkurznej podstaty boli vo výške 1 518 685,46 eur, z toho príjmy zo speňaženia vo výške 857 200,51 eur, príjmy z inej činnosti boli 660 919,59 eur. V pokladni a na účte úpadcu pri vyhlásení konkurzu boli financie vo výške 565,36 eur. Výdavky v konkurze boli celkom v sume 715 428,08 eur, pohľadávky proti podstate neuhradené v priebehu konkurzu boli vo výške 15 210,84 eur a výdavky správcu neuhradené boli 2 654,40 eur. Konkurzná odmena správcu predstavuje výšku 58 910,30 eur, z ktorej zostáva na doplatenie suma 45 623,73 eur. Suma na rozdelenie veriteľom je vo výške 789 979,81 eur.

1.4. Súd pri rozhodovaní o rozvrhovaní uznesení vychádzal z ustanovení ZKV a rozhodol o odmene a výdavkoch správcu tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia o schválení konečnej správy a v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/1/2019 (na l. č. 1709), ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie o konečnej správe potvrdené.

1.5. V konečnej správe bola schválená suma na rozdelenie pre veriteľov 789 979,81 eur a z doplnenej

konečnej správy z 11. júna 2018 súd zistil, že správca po právoplatnosti rozvrhového uznesenia z 31. mája 2012 na l. č. 1324 spisu vykonal čiastočné uspokojenie veriteľa č. 11/ a 15/ v tretej triede, ktoré bolo zrušené dovolacím súdom uznesením sp. zn. 2ObdoV/4/2012 (na l. č. 1445).

1.6. Vzhľadom na to, aby nedošlo k poškodeniu konkurzných veriteľov pri vyplácaní v rámci rozvrhového uznesenia, súd určil výšku uspokojovania veriteľov zaradených v tretej triede tak, že k sume určenej pre veriteľov tretej triedy vo výške 152 605,36 eur pripočítal sumu 254 419,77 eur, ktorú správca vydal veriteľom č. 11/ a 15/, čím na uspokojenie veriteľov pripadla suma vo výške 407 025,13 eur.

1.7. Z uznesenia vyplýva, že do rozvrhového uznesenia neboli pojaté pohľadávky veriteľov, resp. ich časti, ktoré boli správcom popreté.

2. Proti rozvrhovému uzneseniu sa odvolal úpadca podaním zo dňa 9. júla 2019, v ktorom vyjadril nesúhlas s obsahom č. II Odmena a výdavky správcu, nakoľko nové stanovenie odmeny je protiprávne a na výpočet bol použitý retroaktívnym spôsobom právny predpis platný od októbra 2001 a nie právny predpis platný v čase podania návrhu a vyhlásenie konkurzu.

2.1. Ďalej namietal nesprávnu výšku uhradenej sumy u veriteľa č. 11/ a veriteľa č. 15/ a namietal aj pohľadávku veriteľa č. 48/ - SPP, a.s., ktorú v celom rozsahu poprel na pojednávaní dňa 20. januára 2003. Považuje rozvrhové uznesenie za nepreskúmateľné a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

2.3. Zároveň v odvolaní uviedol, že v súvislosti s určením odmeny správcu v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MOBdo/4/2012 podal dňa 4. októbra 2017 sťažnosť na Európsky súdny dvor pre ľudské práva, ktorý sťažnosť prijal a zároveň podal proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/1/2019 ústavnú sťažnosť. V tejto súvislosti navrhol konanie prerušiť.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie podľa § 379 C. s. p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že je v časti dôvodné.

4. Predmetom odvolania je posúdenie správnosti rozvrhového uznesenia v časti priznanej odmeny správcu, nesprávnosti v sumách uhradených veriteľom č. 11/ a 15/ a odôvodnenosti priznania pohľadávky veriteľovi č. 48/, ktorú poprel na súdnom pojednávaní.

5. Z predložených dôkazov je zrejmé, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 8. augusta 1997 Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu uznesením zo dňa 13. januára 2011, č. k. 51-24K/142/95-Že-1231 a následne rozvrhové uznesenie zo dňa 31. mája 2012, č. k. 51-24K/142/95-Že-1324, ktoré uznesenia boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky potvrdené. Dovolací súd uznesením sp. zn. 2MOBdo/4/2012 uznesenia odvolacieho súdu (o konečnej správe a rozvrhovom uznesení) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vyslovil záväzný právny názor. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že „v dôsledku nesprávneho vyriešenia otázky skončenia prieskumného pojednávania podľa ustanovenia § 21 ZKV v znení účinnom do 31. januára 1998, ku ktorému nedošlo na prieskumnom pojednávaní uskutočnenom dňa 28. januára 1999, ale až za účinnosti vyhlášky č. 398/2001 (po 1. októbri 2001), v danej veci súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nesprávne aplikovali podľa prechodného ustanovenia § 11c vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 28. septembra 2001. Keďže nedošlo k ukončeniu prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, mali konajúce súdy na odmenu správcu aplikovať ustanovenia § 6 a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 29. septembra 2001 (3Obo/99/2007) a vyúčtovanú odmenu mali schváliť v redukovanej výške...“. Odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) odkazuje na znenie ustanovenia § 455 C. s. p., podľa ktorého je názor vyslovený dovolacím súdom pre súdy nižšieho stupňa záväzný. (Vo veci sťažnosti správcu proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MOBdoV/4/2012, rozhodol aj Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením pod sp. zn. III. ÚS 264/2017 tak, že sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú).

6. V novom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodol v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu o konečnej správe uznesením zo dňa 14. novembra 2018, č. k. 51K/142/95-1623, proti ktorému podal správca opätovne odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 3Obo/1/2019 zo dňa 19.

marca 2019 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Správca podal proti uzneseniu sťažnosť na ústavný súd, ktorý uznesením zo dňa 20. augusta 2019, sp. zn. I. ÚS 330/2019-13 ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Z tohto vyplýva, že ústavný súd o sťažnosti odvolateľa rozhodol, teda nie je dôvod na prerušenie konania, ako navrhol odvolateľ.

7. Po schválení konečnej správny súd prvej inštancie rozhodol rozvrhovým uznesením o rozdelení výťažku 789 979,81 eur, ktoré je predmetom tohto preskúmania.

8. Podľa ust. § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov (ďalej len „ZKV“), na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.1. Podľa § 66c ods. 3 ZKV lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia. Ustanovenia osobitného predpisu o odvolaní zostávajú týmto nedotknuté, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.2. Podľa § 355 ods. 2 C. s. p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8.3. Odvolanie správcu konkurznej podstaty bolo podané v konkurznom konaní podľa ZKV. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 66c ods. 3 zakotvil primerané použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa tak na konkurz primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde osobitný predpis (ZKV) určitú procesnú situáciu nerieši a zároveň ZKV použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu tak, aby došlo k naplneniu princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní, že spor bude rozhodnutý v zmysle čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku.

9. Odvolací súd preskúmal odvolanie správcu, ako i uznesenie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvej inštancie v časti odmeny správcu rozhodol v súlade s konečnou správou a pri rozhodovaní sa riadil postupom a aplikáciou ustanovení o odmene správcu, a to v intenciách uznesenia dovolacieho súdu (viď bod 5). Odvolací súd aj napriek opakovaným námietkam správcu ohľadne jeho odmeny vyslovuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neporušil právny predpis a rozhodol vecne správne, preto v tejto časti odvolanie nie je dôvodné. Rozhodnutie o odmene je v súlade s konečnou správou.

9.1. Pokiaľ ide o námietku správcu k uspokojeniu veriteľa č. 48/ (PP, a.s.), odvolací súd zistil, že na pojednávaní dňa 20. januára 2003 (na l. č. 416 spisu), je skutočne zaprotokolované, že pohľadávky veriteľov č. 45/, 46/ a č. 48/, boli správcom popreté. V prípade popretia pohľadávky ZKV upravuje postup súdu v súvislosti s takýmto úkonom správcu. Zo spisu však nie je zjavné, ako bolo s popretou pohľadávkou veriteľa č. 48/ následne nakladané. Námietky týkajúce sa výšky uhradených súm veriteľom č. 11/ a 15/, konkrétne, že neboli uhradené také sumy, ako vyplývajú z uznesenia, ale nižšie, o čom mal predložiť dôkazy, ale tie sa v spise nenachádzajú, ak však podľa právoplatného rozhodnutia mala byť uhradená súdom stanovená suma a správca zaplatil menej, potom konal v rozpore s uznesením. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutie o rozvrhu konkurznej podstaty medzi veriteľov je zmätočné.

10. Odvolací súd na základe uvedených skutočností zistil, že konanie súdu prvej inštancie bolo zaťažené vadou zmätočnosti (v časti rozvrhnutia konkurznej podstaty medzi veriteľov), pretože súd priznal pohľadávku, ktorá bola popretá, ale z rozhodnutia nevyplýva, či došlo k incidenčnému konaniu a ak áno, ako skončilo. Ak k incidenčnému sporu ohľadne popretej pohľadávky nedošlo, potom ju nebolo možné priznať a suma mala byť prerozdelená medzi ostatných veriteľov zákonom stanoveným spôsobom. Táto skutočnosť totiž môže ovplyvniť výšku priznaných pohľadávok ostatných relevantných veriteľov.

11. Odvolací súd na základe uvedených skutočností rozvrhové uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a v súlade s § 391 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec mu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom sa bude musieť zaoberať vyššie uvedeným nedostatkami, ktoré rozhodnutie vykazuje. Pokiaľ ide

o odvolanie v časti odmeny správcu, toto nie je v rozpore so zákonom, preto nie je dôvodné.

12. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.